

El Dr. F. Coll i Turbau

per Manuel Corachan

El tercer conseller del Sindicat de Metges de Catalunya i Balears que desapareix per sempre, en menys d'un any. Ahir ploràrem la desaparició dels malaguanyts Castro i Oliveres; avui és en Coll, en Coll de Girona, com correntment el distingim, que mor en plena juvenesa, quan encara hom podia i havia d'esperar molt de les seves activitats tant científiques com professionals.

La desaparició d'en Coll i Turbau és doblement dolorosa, puix que ultra ésser un company modèlic sota tots els seus aspectes, fou un entusiasta i un propagandista eficaç del Sindicat en les contrades de les comarques gironines. L'ajut personal que en el període de gestació del Sindicat aportà el nostre malaguanyat amic, l'activitat constant que posava al servei de l'entitat, el calor i apassionament amb què defensava els seus punts de vista; com pregonava arreu l'esperit sindical predicant amb l'exemple, l'enlairaren tot seguit als llocs més preeminents de la nostra institució mare.

I tant abans, com a senzill sindicat de files, com en possessió dels càrrecs amb què fou nomenat pels companys, sempre demostrà una lògica equanimitat i una percepció fina en la resolució dels problemes que a diari se'ns presenten al Consell.

I si elogis mereix la seva tasca a la Presidència de la Mutual, no menys paraules d'aplaudiment i d'agraïment és digne d'atorgar-li en la seva gestió com a President de la Caixa de Previsió, a l'igual que la tasca desenvolupada com a conseller del Consell del Sindicat de M. de C. i B.

Científicament, era un prestigi ferm de la Cirurgia catalana; el fet d'haver-li estat confiada una ponència per al proper Congrés de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana, ja significa quelcom i l'alta vàlua científica del nostre plorat amic.

Ja en la seva juvenesa demostrà excepcionals condicions per l'estudi; cursà el batxillerat a Girona i obtingué les màximes qualificacions i el premi extraordinari en el grau.

Ingressà a la Facultat de Medicina l'any 1900 i des de l'any següent fins el 1903, fou preparador anatòmic de la Facultat, exercint aquesta plaça per oposició fins l'any 1906 adscrit a la càtedra del prof. Planellas.

Durant els estudis demostrà tantes aptituds i era tal el seu estudi, puix que ultra l'afició al mateix tenia una memòria privilegiada, que en totes les assignatures tenia el màxim de distinció. Això li valgué del Govern una condecoració i de la Diputació de Girona una beca.

Quan començà a exercir a Girona es posà a les ordres del cèlebre oftalmòleg Dr. Carreras; però ben prompte es manifestà la seva vocació per la Cirurgia i entrà tot seguit a prestar els seus serveis com a cirurgià a l'Hospital de Girona.

La seva actuació com a home públic, és ja coneguda de tothom; esmentem, però, que per dues vegades ha estat batlle per elecció popular de la seva ciutat nadiua, amb l'aplaudiment i beneplàcit de tots els seus conciutadans.

La seva qualitat d'home bo, ferm en el seu ideal i en les seves conviccions que sempre defensava amb singular braó, fa d'aquest amic que ens ha deixat per sempre, un company digne a qui enyorarem i plorarem per molt de temps.